

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 30 september 2016

834/2016

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om förundersökning, tvångsmedel och hemligt inhämtande av information

I enlighet med statsrådets beslut

ändras i statsrådets förordning om förundersökning, tvångsmedel och hemligt inhämtande av information (122/2014) 3 kap. 1, 17 och 22 § som följer:

3 kap.

Hemliga tvångsmedel och hemligt inhämtande av information

1 §

Protokollföring

Den som föreslagit eller beslutat om användningen av hemliga tvångsmedel enligt 10 kap. 1 § i tvångsmedelslagen eller om hemligt inhämtande av information enligt 5 kap. 1 § i polislagen (872/2011) eller en förundersökningstjänsteman som han eller hon förordnat ska utan ogrundat dröjsmål, dock senast inom 90 dagar efter att användningen eller inhämtandet har avslutats, upprätta ett protokoll.

Den tekniska observation som avses i 5 kap. 17 § 5 mom., 19 § 5 mom. och 21 § 4 mom. i polislagen ska protokollföras.

17 §

Nationell central för användning av informationskällor

I fråga om andra uppgiftsområden än skyddspolisens uppgiftsområde är centralkriminalpolisen nationell central för polisens internationella användning av informationskällor och svarar för utvecklandet av användningen av informationskällor på nationell nivå.

22 §

Redogörelser för hemliga tvångsmedel och hemliga metoder för inhämtande av information

Förundersökningsmyndigheten ska årligen utarbeta en redogörelse för hur de hemliga tvångsmedel som avses i 10 kap. i tvångsmedelslagen och skyddandet av dem har använts och övervakats samt hur de hemliga metoder för inhämtande av information som avses i 5 kap. i polislagen och skyddandet av dem har använts och övervakats. De redogörelser som gäller polisen och gränsbevakningsväsendet ska ges in till inrikesministeriet, den redogörelse som gäller Tullen ska lämnas till finansministeriet och den redogörelse som gäller försvarsmakten ska ges in till försvarsministeriet. Ministerierna ska årligen före ut-

gången av februari till riksdagens justitieombudsman lämna berättelser om hur de hemliga tvångsmedlen och de hemliga metoderna för inhämtande av information samt skyddandet av dem har använts och övervakats.

I den redogörelse som avses i 1 mom. ska för varje metod för inhämtande av information nämnas

1) antalet beslut om hemliga tvångsmedel och hemliga metoder för inhämtande av information,

2) de brott som legat till grund för beslut om hemliga tvångsmedel och hemliga metoder för inhämtande av information,

3) antalet personer som blivit föremål för hemliga tvångsmedel eller hemliga metoder för inhämtande av information,

4) en täckoperation som genomförts i en bostad,

5) en bevisprovokation genom köp som genomförts i en bostad,

6) antalet beslut om registrering av informationskälla,

7) en bedömning av verksamhetens betydelse,

8) underrättelse om användningen av ett hemligt tvångsmedel och användningen av en hemlig metod för inhämtande av information,

9) avlyssning som omfattas av förbud mot avlyssning,

10) användning av överskottsinformation, samt

11) problem, utvecklingsbehov och andra viktiga omständigheter som framkommit i samband med verksamheten.

I den redogörelse som avses i 1 mom. ska också nämnas antalet vilseledande eller förtäckta registeranteckningar och falska handlingar samt deras typ ordnade enligt metod för inhämtande av information.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2016.

Helsingfors den 29 september 2016

Inrikesminister Paula Risikko

Specialsakkunnig Marko Meriniemi